

ת"פ (ירושלים) 39723-12-22 - מדינת ישראל נ' מאג'ד אבו זראקי

ת"פ (ירושלים) 39723-12-22 - מדינת ישראל נ' מאג'ד אבו זראקי מחוזי ירושלים

ת"פ (ירושלים) 39723-12-22

מדינת ישראל

נגד

מאג'ד אבו זראקי

בית המשפט המחוזי בירושלים

[26.02.2025]

לפני כבוד השופטת תמר בר-אשר

באת-כוח המאשימה: עו"ד סלי נצר (פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי))

בא-כוח הנאשם: עו"ד מיכאל עירוני

גזר דין

על-פי הכרעת הדין מיום 9.6.2024, הנאשם, יליד 8.1.1997 (כבן 26 במועד העבירות וכיום כבן 28), הורשע על-פי

הודאתו בעבירת נשיאת נשק, לפי סעיף 144(ב) רישא בצירוף סעיף 144(ג)(1) בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן

- החוק), בעבירת נשיאת אביזר נשק, לפי סעיף 144(ב) סיפה בצירוף סעיף 144(ג)(1) בחוק, בעבירת שיבוש מהלכי

משפט, לפי סעיף 244 בחוק ובשתי עבירות הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 275 בחוק.

הודאת הנאשם הייתה לאחר שמיעת עדויות ארבעה עדי תביעה מהותיים. תחילה הוסכם על הגשת סיכומים בכתב

בעניין מחלוקות הצדדים על יסוד עובדות כתב האישום (עמ' 64-66 בפרוטוקול מיום 22.5.2024). מאוחר יותר ביקש

הנאשם להודות בעובדות כתב האישום כפי שהן ולהזמין תסקיר לעונש משירות המבחן (בקשה והחלטה מיום

26.5.2024). בהתאם לכך הנאשם הודה והורשע בדיון מיום 9.6.2024. הוגשו תסקירים והטיעונים לעונש נשמעו

ביום 12.2.2025.

עובדות כתב האישום

2. על-פי עובדות כתב האישום, ביום 6.12.2022 סמוך לשעה 04:00 לפנות בוקר, נסע הנאשם ברכב טויוטה כשהוא

נושא עמו ברכב אקדח חצי אוטומטי מדגם DDG, שבו מחסנית ו-12 כדורים בקליבר 9 מ"מ (להלן - האקדח;

המחסנית). אותה עת הקימה המשטרה מחסום בכיכר "אהרן הכהן" לכיוון אום טובה, שבו עמדו השוטרים רידאן

ומוריה (להלן - השוטרים).

עם הגעת הנאשם אל המחסום, השוטר רידאן סימן לו עם פנס מהבהב לעצור לבדיקה. הנאשם שהבחין במחסום, האיץ את מהירות נסיעתו ונמלט במהירות לכיוון "הדרך האמריקאית" ומשם אל רחוב דיר אל עמוד. השוטרים נסעו אחריו וקראו לו באמצעות מערכת כריזה וצופר משטרה לעצור, אך הוא המשיך במנוסה בכוונה להפריע לשוטרים במילוי תפקידם ולאחר מספר דקות, השליך דרך חלון רכבו את האקדח ואת המחסנית, בכוונה להכשיל הליך שיפוטי. סמוך לאחר מכן הגיע הנאשם אל דרך ללא מוצא בקרבת ביתו ושם נעצר. לאחר מעצרו, סירב הנאשם להזדהות בפני השוטרים וזאת בכוונה להפריע להם במילוי תפקידם.

התסקירים מטעם שירות המבחן

3. התסקיר מיום 29.9.2024: על-פי התסקיר, הנאשם כבן 27, רווק. עד מעצרו עבד בחברת בנייה של אחיו וגר לסירוגין בבתיים של משפחתו בירושלים ובדבוריה. כיום במעצר בית בבית משפחתו בשכונת צור באהר ובמועד מתן התסקיר, לא עבד.

הוריו של הנאשם פרודים, הוא הרביעי מבין חמישה ילדים. אביו עורך-דין במקצועו, אך עובד כמנהל חברת אבטחה. הוא תואר כהורה שלא נכח בחיי ילדיו ושהיחסים עמו רופפים, אך נטען כי לאחרונה בני המשפחה פועלים לחיזוק הקשר עמו. האם עקרת בית. היא תוארה כמשמעותית בחיי הילדים ונטען שחינכה אותם לערכי כבוד ולרכישת השכלה. לדברי הנאשם, אחיו מנהלים אורח חיים נורמטיבי וכי הקשר בינם תקין. הנאשם תיאר את מצבה הכלכלי של משפחתו כדחוק ולדבריו, חיי המשפחה התאפיינו בחוסר יציבות במקומות המגורים.

הנאשם סיים שתיים-עשרה שנות לימוד עם תעודת בגרות מלאה. על רקע שינויים במקום מגורי המשפחה, עבר הנאשם מספר מסגרות לימוד ולטענתו, הדבר יצר תחושת זרות, גרם לפגיעתו מחבריו ללימודים ופגע בו רגשית. בשל מצב זה, בתקופת לימודי התיכון, העדיף להתבודד.

לדברי הנאשם, הוא עבד מגיל צעיר כדי לסייע בפרנסת המשפחה וכאמור, עד מעצרו עבד בעסק משפחתי של אחיו בתחום הבניה בתפקיד אחראי צוות עובדים ועוזר בטיחות (הציג תעודה בעניין). לטענתו, הוא מתקשה למלא את צרכיו הבסיסיים בשל מצב כלכלי קשה הנובע מחובות שנוצרו לאחר שאחיו רשם עסק משפחתי שנקלע לקשיים על שמו. טרם מעצרו, החל בהליך חדלות פירעון שהופסק בשל ההליך הנדון. בהיבט החברתי, תיאר התחברות לחברה שולית ולמעורבים בפלילים ולדבריו, הדבר החמיר קונפליקטים עם בני משפחתו. עתה מתמקד ברצון לבניית עתיד חיובי והקמת משפחה. לדבריו, לאחרונה התארס אך האירוסים בוטלו בשל ההליך הנדון.

הנאשם שלל שימוש בחומרים פסיכו-אקטיביים ולדבריו, צרך אלכוהול רק באירועים חברתיים. בדיקה לשריד סם אמנם נמצאה נקייה. אין לחובתו הרשעות קודמות.

בתקופת מעצרו היה נתון לצו פיקוח מעצרים שבמסגרתו שולב בקבוצה טיפולית בנצרת, המיועדת לעצורי בית והשתתף בה עד פקיעת הצו בחודש ספטמבר 2023. לפי הדיווח של מנחי הקבוצה, הוא הגיע למפגשים באופן סדיר, רקם קשרים חברתיים חיוביים והשתתף באופן פעיל. בין השאר, שיתף בקושי בשהייה הממושכת במעצר בפיקוח ללא עבודה. על-פי התרשמותם, חל שיפור קל ביכולת הנאשם להבין כי הרקע להתחברותו לחברה שולית היה רצון להעלאת דימויו העצמי.

הנאשם הכיר באופן מלא באחריותו למעשיו, תיאר את מעורבותו בעבירות כנובעת מקשר עם חברה שולית. בעניין העבירות ונסיבותיהן נאמר, כי לדברי הנאשם, החזיק בנשק לבקשת חבר, כי חווה פחד ואיום שחבלו ביכולתו לשקול את הפסול במעשיו ולדבריו, האיץ את נסיעתו בשל פחד להיתפס. נטען כי הוא שלל את האפשרות שמעשיו היו פרי תכנון, כי הייתה לו כוונה לפגוע או להשיג רווח כספי וטען כי פעל מתוך רצון להשתייכות, ריצוי אחרים וחיוזק דימויו העצמי. לדבריו, המעצר וההליך המשפטי הבהירו לו את חומרת מעשיו, והוא הביע אכזבה ותסכול מכך שמעשיו קטעו את הרצף התעסוקתי שלו ובניית עתידו. הנאשם הביע רצון לערוך שינוי משמעותי בחייו כדי להימנע ממעורבות בפלילים והתחברות לחברה שולית, הביע צער על התנהלותו ובדיעבד הבין כי היה עליו לסרב לבקשת החבר ולפנות אל גורמי החוק. כן נאמר, כי הוא הביע עמדות המתנגדות לאלימות וביטא ביקורת עצמית.

בענין הסיכוי לשיקום נאמר, כי הנאשם צעיר, נעדר הרשעות קודמות, בעל יכולות ורבאליות, הסתגלות ותפקוד תקינות, בעל שאיפות נורמטיביות ויכולת להתבונן באופן ביקורתי על התנהלותו וכי באלו יש כדי להצביע על סיכוי לשיקום. לעומת זאת, כגורמי סיכון צוין כי הנאשם בעל דימוי עצמי נמוך, על רקע חסכים רגשיים שחווה בילדותו ואף ניכר כי הוריו התקשו לספק מענה לקשייו. משפחתו מאופיינת באורח חיים הישרדותי, לא סיפקה את כל צרכיו ותרמה לתסכולים מתמשכים שעמם התקשה להתמודד. בשל כך פיתח עצמאות שלא תאמה את גילו והובילה להתחברות לחברה שולית.

לנוכח התרשמות שירות המבחן כאמור, החרטה הכנה שהנאשם הביע, יכולת החשיבה הביקורתית שהציג, העובדה שביטא נזקקות טיפולית, מאחר שההליך המשפטי משמש עבורו גורם מרתיע ובשל שיתוף הפעולה, הוערך כי רמת הסיכון להישנות התנהלות אלימה היא ברף נמוך-בינוני ואם תישנה, חומרתה תהיה נמוכה. על רקע האמור הומלץ על דחיית הטיעונים לעונש בארבעה חודשים, כדי לאפשר לנאשם בתקופה זו להשתלב בקבוצה ייעודית לעוברי חוק במחוז ירושלים.

4. התסקיר מיום 7.1.2025: דווח על כך שהנאשם בקשר טלפוני עם שירות המבחן וכן על כך שהחל לעבוד עם אביו באבטחה בשעות הבוקר ושאביו ערב לעמידתו בתנאים. בעניין הקבוצה הטיפולית, נאמר כי הנאשם היה ברשימת המתנה, וכי רק ביום 6.1.2025 שולב בקבוצה הטיפולית ונכח במפגש הראשון. לנוכח ההתרשמות מנכונות הנאשם להשתלב בתהליך טיפולי והמוטיבציה הראשונית שגילה לכך הומלץ על דחייה נוספת בת שלושה חודשים שתאפשר לבחון את מידת היראתנות הנאשם למסגרת הטיפולית.

5. התסקיר מיום 8.1.2025: בעקבות החלטה מיום 8.1.2025, שדחתה את בקשת שירות המבחן לדחיית הדיון בשלושה חודשים נוספים, הוגש תסקיר משלים שכלל המלצה לעונש. בתסקיר נאמר כי עמדת שירות המבחן היא כי יש להעדיף את השיקול השיקומי ובהתאם לכך הומלץ להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך שמונה-עשר חודש שבמהלכו ימשיך בתהליך הטיפול. כמו כן הומלץ להימנע מהשתתף מאסר בפועל, שעשוי לגרום לרגרסיה בתפקוד הנאשם ולחשוף אותו בכלא לעוברי חוק. לפיכך הומלץ להשית מאסר בעבודות שירות, עונש מותנה מרתיע וקנס.

6. התסקיר מיום 10.2.2025: דווח על המשך השתתפות הנאשם בקבוצה הטיפולית שבה שולב. נמסר כי הוא משתתף פעיל, כי נכח בכל המפגשים וכי הוא מייצר קשרים חיוביים עם משתתפי הקבוצה, מביע רצון לניהול אורח חיים נורמטיבי ונכונות להמשך השתתפותו בקבוצה. לפיכך שירות המבחן המליץ על המשך השתתפות הנאשם במסגרת הטיפולית.

טענות הצדדים בעניין העונש ודברי הנאשם

7. טענות המאשימה: באת-כוח המאשימה הדגישה את חומרת עבירות הנשק ואת פוטנציאל הנזק הגלום בהן וכן הטעימה את העובדה שלעבירות אלו נקבע עונש מזערי חובה, שבנסיבות הנדונות עומד על 30 חודשי מאסר. נטען כי חומרת נסיבות העבירה נובעות גם מכך שהנאשם נשא את האקדח עם מחסנית תואמת וכדורים, כך שהנשק היה זמין לשימוש וכן מהתנהלותו, שכללה את הימלטותו מהשוטרים, את השלכת הנשק ואת סירובו להזדהות. בעניין מדיניות הענישה הנוהגת הפנתה באת-כוח המאשימה אל חמישה פסקי-דין, שיפורטו בהמשך הדברים. בהתאם למדיניות זו ולאמור, עמדת המאשימה היא כי יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד לכל העבירות, שיהיה בין 27 ל-50 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

בכל הנוגע לנסיבותיו של הנאשם ולמיקום העונש בגדרי המתחם, נטען כי הנאשם הודה, הכיר באחריותו למעשי העבירות, הוא נעדר עבר פלילי ומשתף פעולה עם שירות המבחן. עם זאת הודגש, כי מדובר בעבירות נשק שלגביהן נקבע לא אחת, כי לנוכח חומרתן הרבה, יש להחמיר בעונשם של עובריהן, תוך מתן משקל גם לשיקולי הרתעת הרבים ולישקולי הרתעת היחיד.

עוד נטען, כי אין לקבל את המלצת שירות המבחן, תוך חריגה ממתחם העונש משיקולי שיקום והסתפקות בעבודות שירות. נטען כי אפשרות זו שמורה למקרים חריגים שהמקרה הנדון אינו נמנה עמם. המאשימה הפנתה לכך שרק חודש קודם לדין התבקשה דחייה כדי לבחון את יכולת הנאשם להירתם לטיפול ולמחרת כבר הומלץ על חריגה ממתחם העונש. כמו כן נטען, כי בכל מקרה, שיקולי שיקום אינם חזות הכול, כי עבירת הנשק חמורה ואף נעברה בנסיבות חמורות. לנוכח כלל טענותיה של המאשימה, נטען כי על עונשו של הנאשם להיקבע בתחתית מתחם העונש, תוך הטלת 27 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס.

8. טענות ההגנה: בא-כוח הנאשם הדגיש את חשיבות הענישה האינדיבידואלית ואת ההצדקה לסטייה ממדיניות הענישה הנהוגה בנסיבות המצדיקות זאת, כמו בנסיבות הנדונות. נטען כי הנאשם מצוי בעיצומו של תהליך טיפולי וכי שירות המבחן התרשם מכך שהוא נתרם מהטיפול. אמנם המחוקק קבע ענישה מזערית לעבירות נשק, אך גם נקבע כי ניתן לחרוג מענישה זו בנסיבות מתאימות, אם בפועל, לא נדרשת הרתעת הרבים והיחיד. כן נטען, כי לא אחת בתי המשפט סטו מהענישה הנוהגת גם לגבי עבירות נשק, אם נמצאה הצדקה לענישה מופחתת.

בעניין נסיבותיו של הנאשם, הודגש כי הוא נעדר עבר פלילי, נטען כי היה במהלך לימודי השכלה גבוהה וכן נטען, כי הוא מתפקד בחברה ובמשפחה נורמטיביות לחלוטין. הוטעם כי לעתים אף בנסיבות חריגות בית המשפט ביטל הרשעה תוך ציון כי שיקום הנאשם הוא לא רק לטובתו, אלא לטובת החברה כולה (כדוגמה, הפנה אל ע"פ 9090/00 שניידרמן נ' מדינת ישראל (22.2.2001)). נטען כי מדובר בנאשם בעל פוטנציאל שיקומי רב, שטעה ואף שילם על כך מחיר כבד, אשר התבטא בתקופת מעצרו הממושכת, בתקופת המעצר בפיקוח ובמשך מעצר הבית והעובדה שהנאשם הורשה לצאת מהבית לשעות מצומצמות בלבד לצורכי עבודה.

בעניין התסקירים נטען, כי אין מקרים דוגמת המקרה הנדון, שבו שירות המבחן משבח את הנאשם לנוכח פוטנציאל השיקום. נטען כי יש לשקול את העובדה שחלפו שלוש שנים ממועד העבירות, כי זו הסתבכותו הראשונה של הנאשם בפלילים, כי הוא מכיר באחריותו למעשים, משתתף בטיפול, מורחק זמן רב מביתו חלקו במעצר בפועל וחלקו במעצר בפיקוח ובמעצר בית. הודגש כי הנאשם גדל במשפחה נורמטיבית, אביו עורך דין בהכשרתו ואחיו מנהלים חברת בניה גדולה ומשתתפים פעולה עם גורמי הביטחון. כן נטען, כי מעשי הנאשם ביישו את בני משפחתו ואף נפגעו מכך. כן הודגש שוב, כי הנאשם הפסיק את לימודיו הגבוהים וכן כי עבר תהליך מעמיק של התבוננות עצמית ותובנה כלפי מעשיו.

בכל הנוגע למדיניות הענישה הנהוגה, הפנה בא-כוח הנאשם אל שניים-עשר פסקי-דין שיידונו בהמשך הדברים. נטען כי יש לתת משקל יתר לנסיבותיו של הנאשם לעומת המשקל שניתן לעבירות שבהן הורשע, וכן כי יש לתת משקל רב לסיכויי שיקומו ובהתאם לכך לחרוג ממתחם העונש. כך בייחוד מהטעם שנדון בדו"ח ועדת דורנר, כי ככלל אין במאסר בפועל כדי בהכרח להביא תועלת ציבורית.

9. דברי הנאשם: "אני מצטער על כל מה שקרה. אני ביישתי את המשפחה שלי. אנחנו לא אנשים כאלה. למדתי הרבה דברים. נהייתי מובס, עזבתי את האישה, עזבתי את הלימודים, עזבתי הכול. אני מצטער על הכול. אני מבקש סליחה".

דיון והכרעה

- קביעת מתחם העונש ההולם

10. הערכים החברתיים שנפגעו מהעבירות ומידת הפגיעה בהם: עבירות נשק ובכלל זה, עבירות נשיאת נשק ונשיאת אביזר נשק, פוגעות בערכים אשר נועדו להגן על הציבור, על שלמות גופו, רכושו וביטחונו. פעם אחר פעם חוזר בית המשפט העליון ומדגיש את חומרתן של עבירות נשק, שזה מכבר הפכו ל"מכת מדינה" ובהן העבירות הנדונות, אשר חומרתן נעוצה בפוטנציאל הנזק הרב הכרוך בהן ובסכנה לציבור הנשקפת מהן. לא אחת אף הודגש הצורך להרתיע את היחיד ואת הרבים מפני עיסוק בנשק ומפני העבירות הנדונות. הוטעם כי "בשורה ארוכה של פסקי דין עמד בית משפט זה על החומרה הרבה הטמונה בעבירות נשק, עבירות שהפכו ל"מכת מדינה" ומגלמות סכנה ממשית לשלום הציבור ולביטחונו. בהתאם, ניכרת במהלך השנים מגמה של החמרה בענישה לצורך מיגור עבירות אלו, תוך מתן משקל לשיקולי הרתעה" (ע"פ 2482/22 מדינת ישראל נ' קדורה (14.4.2022), כבוד השופט י' עמית, פסקה 5 והפסיקה שם. כן ראו, מתוך רבים: ע"פ 135/17 מדינת ישראל נ' בסל (8.3.2017), כבוד השופט נ' סולברג, פסקה 10; ע"פ 78/21 פלוני נ' מדינת ישראל (26.7.2022), כבוד השופט י' אלרון, פסקאות 9-10).
- עבירת שיבוש מהלכי משפט פוגעת בערכים שעניינם ההגנה על שלטון החוק והגנה על הסדר הציבורי, הבטחת תקינות ההליכים המשפטיים והגנה על טוהר ההליך המשפטי הדרוש לשם קיומה של מערכת משפט תקינה הזוכה לאמון הציבור (ע"פ 8721/04 אוחנה נ' מדינת ישראל (17.6.2007), כבוד השופטת א' פרוקצ'יה, פסקה 21). בדומה, אף עבירת הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו פוגעת בערכים שעניינם ההגנה על שלטון החוק והסדר הציבורי. עבירה זו אף פוגעת בצורך להבטיח את פעילות המשטרה, אשר יעילות פעילותה התקינה חיונית להבטחת הסדר הציבורי.
- בנסיבות הנדונות, הנאשם נשא נשק עם מחסנית וכדורים המוכנים לשימוש. עבירת שיבוש מהלכי משפט התבטאה בהשלכת האקדח והמחסנית הטעונה וההפרעה לשוטרים בעת מילוי תפקידם התבטאה בהימלטות מהם ובסירוב להזדהות. בנסיבות אלו, מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא לכל הפחות במידה בינונית.
11. מדיניות הענישה הנוהגת: כאמור לעיל, באי-כוח שני הצדדים הפנו לפסיקה כלהלן.
- פסקי הדין שהוגשו מטעם המאשימה: המאשימה הפנתה אל ע"פ 5602/22 מדינת ישראל נ' פלוני (14.9.2022) (להלן - עניין פלוני), אשר בגדרו נקבע הכלל שלפיו, "מתחם הענישה הרגיל שראוי לקבוע לנאשם בגין נשיאה בלתי חוקית של נשק חם במרחב הציבורי נע בין 30 ל-42 חודשי מאסר בין סורג ובריה (לצד עונשים נלווים בדמותם של מאסר-על-תנאי וקנס) (...). הווה אומר: באין נסיבות מיוחדות לחומרא או לקולא, יהא זה בהחלט סביר אם בית משפט יטיל על נאשם כאמור עונש של 36 חודשי מאסר לריצוי בפועל. תקוותי היא כי אמות מידה אלה תנחנה את הערכאות הדיוניות באופן שיטתי, כך שמדיניות הענישה אשר נקטה בידינו ביחס לעבירות נשק תיושם כהלכתה ובמלוא עוצמתה" (ההדגשה במקור) (כבוד השופט א' שטיין, פסקה 16).
- בנוסף לכך הפנתה המאשימה אל ארבעת פסקי הדין הבאים:
- ת"פ (מחוזי חיפה) 52964-03-22 מדינת ישראל נ' סנעאלה (10.1.2023) - הרשעה בעבירות חזקת נשק, נשיאתו והובלתו והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. נקבע מתחם עונש בין 30 ל-45 חודשי מאסר והושטו 26 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס בסך 5,000 ₪. בהמלצת בית המשפט העליון, הנאשם חזר בו מהערעור שהגיש (ע"פ 1645/23 סנעאלה נ' מדינת ישראל (26.2.2024)).

ת"פ (מחוזי חיפה) 59464-09-23 מדינת ישראל נ' חאלדי (18.07.2024) - הנאשם 1 הורשע בעבירת נשיאת נשק והובלתו, הנאשם 2 הורשע בסיוע לכך ושניהם הורשעו גם בעבירת הפרעה לשוטרי בעת מילוי תפקידו. בעניין הנאשם 1 נקבע מתחם עונש בין 28 ל-46 חודשי מאסר והושתו עליו 28 חודשי מאסר בפועל. מתחם העונש בעניין הנאשם 2 נקבע בין 14 ל-28 חודשי מאסר והושתו עליו 14 חודשי מאסר בפועל. על שניהם הושתו גם עונשי מאסר מותנים. ת"פ (מחוזי חיפה) 2077-10-23 מדינת ישראל נ' עישאן (12.2.2024) - הרשעה בעבירות נשיאת נשק (אקדח טעון במחסנית) ו הפרעה לשוטרי בעת מילוי תפקידו. נקבע מתחם עונש בין 30 ל-55 חודשי מאסר והושתו 36 חודשי מאסר בפועל, הופעלו 10 חודשי מאסר מותנה שחלקו במצטבר ובכך הכול, 41 חודשי מאסר בפועל. כן הושתו עונשי מאסר מותנים.

ת"פ (מחוזי ירושלים) 1136-11-21 מדינת ישראל נ' שאריף (20.7.2022) - הרשעה בעבירות החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, נשיאת נשק, החזקת נשק והחזקת תחמושת. בעניין עבירות הנשק נקבע מתחם עונש בין 25 ל-40 חודשי מאסר ובעניין עבירות הסמים בין 35 ל-60 חודש. הושתו 40 חודשי מאסר ומאסר מותנה. פסקי הדין שהוגשו מטעם ההגנה: מטעם ההגנה הוגשו שניים-עשר פסקי-דין. כפי שהערתי בדיון, דומה כי הגשת מספר כה רב של פסקי-דין מחטיא את מטרת הגשתם, עולה כדי "תפסת מרובה לא תפסת" ומונע את האפשרות לבחון אותם ברצינות ולהשוות באופן מושכל בין כל אותם פסקי-דין לבין הנסיבות הנדונות. הצעתי להגנה להתמקד בחלקם לא התקבלה ולפיכך, מעת שהוגשו כל אותם פסקי-דין, הם נבחנו, אך דומה כי רובם המכריע שונה בנסיבותיהם בהיבטים רבים ומהותיים מהנסיבות הנדונות. להלן תובא תמציתם בלבד:

עפ"ג (מחוזי חיפה) 12772-05-21 מדינת ישראל נ' חפאג'ה (15.7.2021) - הרשעה בעבירת החזקת נשק (תת-מקלע ותחמושת שנמצאו בחיפוש). בשל אי מיצוי העונש בערכאת הערעור, תשעה חודשי עבודות שירות הומרו רק לתשעה חודשי מאסר בפועל; ת"פ (מחוזי חיפה) 16505-02-18 מדינת ישראל נ' סעדי (26.06.2018) - הרשעה בעבירת החזקת נשק והובלתו (אקדח טעון במחסנית). נקבע מתחם בין 10 ל-30 חודשי מאסר. בהתחשב בין השאר בהודאה המוקדמת והעבר הפלילי הלא מכביד, הושתו 11 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה; ת"פ (מחוזי מרכז) 11059-05-12 מדינת ישראל נ' אבו מוסא (19.5.2013) - הרשעה בעבירות החזקת נשק וירי במקום מגורים. הושתו חודשי מאסר בעבודות שירות ומאסר מותנה; ת"פ (מחוזי ירושלים) 51523-10-17 מדינת ישראל נ' בזלמית (2.5.2018) - הרשעה בעבירת רכישת נשק ואביזר נשק. נקבע מתחם עונש בין 9 ל-24 חודשי מאסר והושתו 9 חודשי מאסר בפועל ועונשי מאסר מותנים; ת"פ (מחוזי מרכז) 59812-02-16 מדינת ישראל נ' בוזגלו (15.3.2018) - הרשעה בעבירות סחר בנשק, מסירה ידיעה כוזבת על עבירת פשע ושיבוש מהלכי משפט. נקבע מתחם עונש בין 18 ל-36 חודשי מאסר. מטעמי שיקום הושתו 6 חודשי עבודות שירות, מאסר מותנה, קנס בסך 25,000 ₪ וצו מבחן; ת"פ (מחוזי חיפה) 49995-05-19 מדינת ישראל נ' עלי (4.11.2018) - הרשעה בעבירות ייצור נשק, החזקת נשק והחזקת סכין. נקבע מתחם עונש בין 6 ל-18 חודשי מאסר והושתו 6 חודשי עבודות שירות, מאסר מותנה וקנס בסך 10,000 ₪; ת"פ (מחוזי באר שבע) 53612-08-20 מדינת ישראל נ' אזולאי (28.4.2022) - הרשעה בעבירת עסקה בנשק, נשיאת נשק והובלתו וכן מתן אמצעים לפשע. נקבע מתחם עונש בין 24 ל-48 חודשי מאסר. מטעמי שיקום הושתו 6 חודשי עבודות שירות, מאסר מותנה וצו מבחן; ת"פ (מחוזי באר שבע) 41694-03-20 מדינת ישראל נ' אל עסלה (12.05.2022) - הנאשמים 2 ו-3 הורשעו בעבירות נשיאה והובלת נשק, ניסיון עסקה בנשק והחזקת נשק חשוד (הנאשם 1 הורשע בעבירות דומות וצירף הליך נוסף), נקבע מתחם עונש בין 12 ל-24 חודשי מאסר והושתו 6 חודשי עבודות שירות, צו מבחן ומאסר מותנה; ת"פ (מחוזי חיפה) 44620-01-22 מדינת ישראל נ' היב (14.12.2022) - הרשעה בעבירות נשק ובירי מנזק חם. נקבע מתחם עונש בין 20 ל-48 חודשי מאסר. מטעמי שיקום, הושתו 9 חודשי עבודות שירות, מאסר מותנה וקנס בסך 10,000 ₪; ת"פ (שלום ירושלים) 30867-06-22 מדינת ישראל נ' אבו קטיש (28.5.2024) - הרשעה בעבירת החזקת נשק. נקבע מתחם עונש בין 12 ל-32 חודשי מאסר. מטעמי שיקום, הושתו 9 חודשי עבודות שירות, מאסר מותנה וקנס בסך 6,000 ₪; ת"פ (שלום באר שבע) 47445-08-17 מדינת ישראל נ' גבועה (11.9.2019) - הרשעה בעבירת החזקת נשק. נקבע מתחם עונש בין 12 ל-24 חודשי מאסר. בשל נסיבותיו המיוחדות, הושתו 9 חודשי עבודות שירות, מאסר מותנה וקנס בסך 25,000 ₪; ת"פ (שלום קריות) 30433-06-22 מדינת ישראל נ' מיעארי (18.6.2024) - הרשעה בעבירות החזקת נשק ורכישת חלק נשק. נקבע מתחם עונש בין 14 ל-30 חודשי מאסר והושתו 9 חודשי עבודות שירות, מאסר מותנה וקנס בסך 10,000 ₪.

12. נסיבות העבירות: נסיבות מעשי העבירות הן אפוא, אלו:

ראשית, עבירות נשיאת נשק ונשיאת אביזר נשק, כללו החזקת אקדח ומחסנית תואמת עם כדורים הזמינים לשימוש ומכאן חומרת נסיבות העבירות. עם זאת, נשקלה העובדה שדובר באקדח, וכי הענישה לגבי אקדח פחות מחמירה מהענישה במצב שבו מדובר למשל, ברובה סער.

שנית, עבירת שיבוש מהלכי משפט ושתי עבירות הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו לא כללו רק מעשה אחד מקרי שנעבר בלהט האירוע, אלא התנהלות סדרתית שראשיתה ההימלטות מהשוטרים, השלכת האקדח והמחסנית מהחלון, המשך ההימלטות וסירוב הנאשם להזדהות.

שלישית, יש לזכור שהעבירות נעברו בנסיבות אשר במקרה הטוב, מעלות תמיהות ותהיות, אשר נותרו ללא מענה. כך וכזכור, העבירות נעברו בשעה 04:00 לפנות בוקר. אמנם הנאשם הודה במעשי העבירות, כפי שצוין בתסקירים, אולם עיון בתסקירים לא נותן מענה לנסיבות העבירה. שכן, כל אשר נאמר שם כי דובר באקדח ומחסנית של חבר. אך קשה לומר כי יש בכך כדי לתת מענה למכלול מעשיו של הנאשם, לרבות להסתובבות עם אקדח טעון בשעה שבה הסתובב. לפיכך אף המניע לעבירות והסיבות שהביאו את הנאשם לעבור אותן נותרו לא ידועות.

רביעית, כפי שכבר נאמר, פוטנציאל הנזק הגלום בעבירות הנשק שעבר הנאשם הוא רב ואף אין להקל ראש בפוטנציאל הנזק מעבירות ההפרעה לשוטרים ושיבוש עבירות הנשק.

חמישית, חזקה על הנאשם שהבין היטב את חומרת מעשיו ואת הפסול שבמעשיו ומטעם זה, אף ביקש להיפטר מהנשק ולהימלט מהשוטרים. אף חזקה עליו כי יכול היה להימנע מהמעשים.

13. קביעת מתחם העונש ההולם - סיכום: בהתאם לעיקרון ההלימה, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו ממעשי העבירות ומידת הפגיעה בהם וכן תוך התחשבות במדיניות הענישה הנהוגה, לרבות עניין פלוני, ובנסיבות שבהן העבירה נעברה, כפי שכל אלו פורטו לעיל, נמצא כי יש להעמיד את מתחם העונש בין 22 ל-44 חודשי מאסר.
- גזירת עונשו של הנאשם

14. נסיבותיו של הנאשם: נסיבותיו של הנאשם אשר אינן קשורות במעשי העבירות ואשר נשקלו הן אלו: ראשית, הנאשם אמנם הודה בעובדות כתב האישום והורשע על-פי הודאתו, אולם הודאה זו הייתה בשלב מתקדם של ההליכים. היה זה לאחר עתירה לגילוי ראיה (בדין מיום 15.6.2023), שתי ישיבות הוכחות (מיום 24.12.2023 ומיום 22.5.2024 נוסף לישיבת הוכחות שהייתה קבועה ליום 8.4.2024 ובוטלה בשל מחלת הנאשם), ובסך הכול עשרה דיונים עד הודאת הנאשם והרשעתו. במהלך ישיבות ההוכחות שהתקיימו, נשמעו עדי התביעה המהותיים, שכללו את שני השוטרים הנזכרים בעובדות כתב האישום ואת שתי המומחיות בנושא טביעות האצבע אשר נמצאו על המחסנית, לאחר שהנאשם השליך את האקדח והמחסנית מחלון הרכב במהלך הימלטותו מהשוטרים. בעניין הודאת נאשם בשלב מתקדם של ההליך, הודגש לא אחת כי "שאלת המועד בו חזר הנאשם מכפירתו או הודה באישומים שיוחסו לו, היא רלוונטית לעוצמת המשקל שיש ליתן לשיקול זה. כך, בין שאר התכליות העומדות בבסיס שקילתה לקולא של הודאת הנאשם, נמצאת תכלית החיסכון בזמן השיפוט. לכן, ככל שהודאת הנאשם ניתנה בשלב מוקדם יותר של ההליך בעניינו, הרי שבכך חסך הנאשם זמן שיפוטי רב יותר, ומשקלה לקולא של הודאתו גובר" (ע"פ 4597/13 פיצו נ' מדינת ישראל (22.9.2014), כבוד השופט י' דנציגר, פסקה 19).

שנית, ניתן משקל של ממש לכך שהנאשם נעדר הרשעות קודמות ולכך שנראה כי אמנם, עד מעשי העבירות הנדונות הוא ניהל אורח חיים נורמטיבי. עם זאת, על-פי התסקיר ועל-פי דברי הנאשם לשירות המבחן, עד מעצרו עבד הנאשם בחברה של אחיו העוסקת בבנייה, כך שלחלוטין לא ברור על יסוד מה נטען במהלך הטענות לעונש כי הנאשם היה בעיצומם של לימודי השכלה גבוהה. לא רק שהדבר לא נתמך בדבר, אלא הסתירה לנטען בתסקירים מטילה צל על כלל טענות הנאשם. אף טענותיו הנוספות בעניין התנהלותו ובעניין בני משפחתו לא נתמכו בדבר. בכלל זה, הטענות בעניין חברת הבנייה שנטען כי אחיו מנהלים או הטענות לשיתוף פעולה עם גורמי ביטחון.

שלישית, כתב האישום הוגש לפני כשנתיים וחודשיים, ביום 19.12.2022 (לא לפני שלוש שנים). הנאשם היה עצור במשך כשלושה חודשים וחצי (מיום 6.12.2022 עד יום 21.03.2023), לאחר מכן היה במעצר בפיקוח במשך כשנה וחודשיים (עד יום 21.5.2024), ומאז הוא במעצר בית עם אפשרות יציאה לעבודה. עם זאת וכמתואר, חלוף הזמן נבע מהתנהלות הנאשם בהליך הנדון, כך שיש קושי לקבל את הטענה בדבר משך הזמן שבו הוא היה נתון במעצר ובתנאים מגבילים.

רביעית, נשקלו נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שפורטו בתסקירים וכמפורט לעיל, וכן נשקל שיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן. עם זאת, כפי שעמדה על כך באת-כוח המאשימה, חרף חלוף קרוב לשנתיים מאז שוחרר הנאשם מהמעצר, בפועל דובר בהשתתפות מצומצמת יחסית במסגרות טיפוליות. שכן, דובר בקבוצה לעצורי מעצר בית במשך כחצי שנה בכפר דבוריה (מיום 30.3.2023 ועד יום 20.9.2023), ובמסגרת טיפולית בירושלים, שהחלה רק בחודש ינואר האחרון. אמנם בשל חוסר מקום, הנאשם היה ברשימת המתנה לקבוצה, אך בפועל, אין מדובר בהליכי טיפול חריגים.

15. המלצת שירות המבחן ושאלת ההצדקה לחריגה ממתחם העונש מטעמי שיקום: כפי שעמדה על כך המאשימה, לפני כחודש הודיע שירות המבחן על כך שזה מקרוב החל הנאשם בתהליך טיפולי וכי יש לבחון את מידת הירתמותו אל התהליך. כעבור יום כבר הוגשה המלצה להסתפק במאסר בעבודות שירות, במאסר מותנה מרתיע, בקנס ובצו מבחן. המלצה זו אינה מתיישבת עם מדיניות הענישה הנהוגה ואף לא נמצאו בה שיקולים ממשיים להצדקת חריגה כה מפליגה מהענישה הנהוגה בעבירות הנדונות, שלגביהן אף נקבעה חובת השתתפות ענישה מזערית. כידוע, "כפי שנקבע לא אחת, בית המשפט אינו מחויב לאמץ את המלצות שירות המבחן, הגם שיש ליתן להן את המשקל הראוי. ראייתו של בית המשפט רחבה יותר, וכוללת התייחסות למכלול של נסיבות ושיקולים, אשר אינם נמנים, בהכרח, על מערכת השיקולים המנחים את קצין המבחן" (רע"פ 638/18 גולן נ' מדינת ישראל (1.5.2018), כבוד השופט א' שוהם, פסקה 13).

בנסיבות הנדונות לא נמצא מקום לאימוץ המלצת שירות המבחן. אף לא נמצא כי התקיימו נסיבות חריגות המצדיקות חריגה ממתחם העונש מטעמי שיקום, על-פי סעיף 40ד(א) בחוק, המאפשר זאת אם נמצא כי הנאשם השתלב בהליך שיקום שהסתיים או שנמצא כי ישנו סיכוי של ממש שישתקם. השיקולים המצדיקים חריגה ממתחם העונש מטעמי שיקום הם בין השאר, "המוטיבציה שהפגין האדם שהורשע להשתקם; הליך של גמילה מהתמכרות שהוא עובר; השתלבות מוצלחת בהליכים טיפוליים שונים; אינדיקציות לשינוי עמוק בהתנהגות ובדרך החשיבה; הבעת חרטה כנה על המעשים והפגנת אמפתיה כלפי נפגעי העבירה" (ע"פ 6637/17 קרנדל נ' מדינת ישראל (18.4.2018), כבוד השופט ד' ברק-ארז, פסקה 24 (להלן - עניין קרנדל)).

עם זאת הודגש, כי "על הנאשם להציג עובדות וראיות לסיכויי השיקום, להבדיל מטענות בעלמא", בין השאר באמצעות תסקיר שירות המבחן (שם, פסקה 23). עוד הוטעם, כי אין די בכך שאחד או חלק מהשיקולים שנמנו מתקיימים, מאחר ששיקולים אלו נשקלים בכל מקרה בעת קביעת עונשו של הנאשם בגדרי מתחם העונש (שם, פסקה 25). חריגה ממתחם העונש תיעשה רק אם נמצא שינוי מהותי בהתנהלות הנאשם, אשר בכוחה להצביע על סיכוי ממשי לשיקום (שם. ראו גם: ע"פ 9147/17 אבו עביד נ' מדינת ישראל (20.9.2018), כבוד השופט י' וילנר, פסקה 14-13).

אכן, נראה כי הנאשם מבקש להעלות את חייו על מסלול תקין ויש לקוות שכך גם יהיה, אולם לא ניתן לומר כי נסיבותיו חריגות עד כדי הצדקה לסטייה מקלה ממתחם העונש מטעמי שיקום.

16. גזירת עונשו של הנאשם: איזון כל השיקולים האמורים, לרבות שיקולי הגנה על שלום הציבור, הרתעה אישית של הנאשם, הרתעת הרבים והעובדה שנקבע עונש מזערי חובה (שעל-פי סעיף 144(ז) בחוק, חלקו יכול להיקבע כעונש מאסר מותנה), תוך שקילת עמדת המאשימה וטענותיו של בא-כוח הנאשם, מובילים להעמדת עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם. זאת לצד מאסר מותנה שישמש גורם מרתיע מפני חזרה על עבירות וקנס.

גזר הדין - סיכום

17. לנוכח כל השיקולים שהובאו לעיל, על הנאשם נגזרים העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל למשך עשרים ושניים חודש, בניכוי ימי מעצרו מיום 6.12.2022 ועד יום 21.3.2023. במקרה של סתירה לרישומי שב"ס, יש לפעול על-פי רישומיו.
 - ב. מאסר מותנה למשך עשרה חודשים. הנאשם יישא עונש זה אם תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר יעבור עבירת נשק, או ניסיון לעבור עבירה כאמור.
 - ג. מאסר מותנה למשך ארבעה חודשים. הנאשם יישא עונש זה אם תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר יעבור עבירת הפרעה לשוטר, תקיפת שוטר, שיבוש מהלכי משפט או ניסיון לעבור עבירה כאמור.
 - ד. קנס כספי בסך 7,000 ₪. הנאשם רשאי לשלמו בארבעה-עשר תשלומים שווים, חודשיים ועוקבים החל מיום 1.5.2025. במקרה של אי תשלום שני תשלומים עוקבים במועד, תעמוד היתרה לפירעון מיד.
- הנאשם יתייצב למאסרו בבית המעצר ניצן ביום 18.3.2025 עד השעה 10:00, או במקום אחר על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון ועותק גזר הדין.
- הנאשם יתאם את הכניסה למאסר, כולל אפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר [טל': **-*****, *****; פקס' *****; דוא"ל: MaasarN@ips.gov.il]. כמו כן, עליו להתעדכן באתר של שב"ס, ברשימת הציוד הראשוני שניתן להביא בעת ההתייצבות.
- זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך ארבעים וחמישה יום.
- ניתן היום, כ"ח בשבט התשפ"ה, 26 בפברואר 2025, במעמד הנאשם ובאי-כוח הצדדים כמפורט בפרוטוקול הדין מהיום.
- תמר בר-אשר, שופטת